

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

סיום הרמב"ם ה'44

ביום שישי הבא, א דראש חודש אדר, יסתיים מחזור הלימוד הארבעים וארבעה של הרמב"ם היומי, במתכונת של שלושה פרקים ליום, ויפתח מחזור הלימוד הארבעים וחמישה. זה הזמן להצטרף ללימוד היומי ברמב"ם, כתקנת הרבי מליובאוויטש, ולזכות ללמוד את כל הלכות התורה. תקנת לימוד הרמב"ם קיימת כבר יותר מארבעים שנה, והצטרפו אליה רבבות יהודים בכל רחבי תבל.

חגיגת הסיום בטבריה

חגיגות סיום הרמב"ם ייפתחו אי"ה ביום חמישי, כ"ט בשבט, בשעה 18:00, ליד ציון הרמב"ם בטבריה, במעמד רבנים וגדולי תורה. האירוע נערך על-ידי מטה הרמב"ם היומי שעל-יד צעירי אגודת חב"ד ובית חב"ד בטבריה.

שבת של גמ"ח

בשבת זו, שבה קוראים בתורה את הציווי להלוות כספים לנזקקים, נהוג לחזק את מוסדות הגמ"ח בקהילה. הרבי מליובאוויטש עורר שכל קהילה ובית כנסת יפעילו קרן גמ"ח בעבור בני הקהילה, שבה יוכלו אנשים לקבל הלוואות בלי ריבית בעת הצורך. מצווה גדולה לתרום לקרן הגמ"ח, או להפקיד בה פיקדונות, שבינתיים ישמשו להלוואות.

כל עלוני חב"ד
אצלכם בוצאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
16:51	17:12	17:01	17:13	17:14	17:20
18:07	18:08	18:07	18:09	18:11	18:20

שבת ישראל
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: יום חמישי, שעה 7 ר' 2 דקות בערב
ראש חודש אדר: ביום השישי וביום השבת קודש

דם יהודי אינו הפקר

השימוש החוזר ונשנה במונח 'אסירים' הוא הולכת שולל. אין אלה אסירים, אלא מחבלים אכזרים, רוצחים נתעבים, חלאות אדם

אלכסנדר סשה טרופנוב, ששחרר בשבת האחרונה מהשבוי, מניח תפילין עם הרב הראשי לרוסיה, בערל לזאר, שליווה את המשפחה לאורך כל התקופה

אכזרים, רוצחים נתעבים, חלאות אדם. ומי שמשלם משכורות למשפחותיהם ונאבק למען שחרורם – הוא נבל נאלח לא פחות מהם.

יש ברירה

אומרים לנו שאין ברירה, כי חייבים לחלץ את החטופים מהגיהנום. מדוע הדרך היחידה שאתם מכירים היא כניעה לארגוני הטרור הרצחניים? אם אין ברירה, מדוע לא לעצור את הסיוע ההומניטרי ואת הזרמת הדלקים? כן, יהיו לחצים מהעולם והזלת דמעות תנין על ה'אזרחים' המסכנים, אבל היה עלינו לומר בנחישות שהמפתח בידי החמאס. רוצים סיוע הומניטרי – שיסחררו מייד את כל החטופים.

ראינו כיצד דיבר נשיא ארה"ב טראמפ, ואיך הסגנון הזה חולל פלאים. זו הדרך היחידה שבה עלינו לדבר עם האויבים האכזרים האלה. עלינו להבהיר במעשים שחטיפות לא ישיגו דבר, אלא יובילו לתגובה בלתי-פרופורציונלית, שתגרום למחבלים להצטער על הרגע שעלה במוחם המעוות הרעיון הזה.

ניסיון השנים הוכיח שעל כניעות ועסקאות שילמנו בסוף מחיר יקר, ואילו נחישות ועמידה איתנה הביאו הצלחה וברכה. הבה נעשה כן וה' יהיה בעזרנו.

אין לב יהודי שאינו רוטט מהתרגשות למראה החטופים החוזרים מהשבי האכזר ופוגשים את בני משפחותיהם. הם עברו גיהנום של יותר מחמש-מאות ימים, בידי מפלצות הרוע. ודאי שכולנו מתפללים לשוכם של כל החטופים החיים ולהבאת החללים לקבר ישראל.

ואולם אסור לשכוח לרגע שה'מחיר' איום ונורא, וחייבים להסיק את המסקנות הנדרשות שלא נעמוד עוד במצבים כאלה. זה 'מחיר' דמים, שאם לא יינקטו צעדים שלא ננקטו בעבר, ישלמו עליו יהודים רבים בחייהם חס ושלום. איננו יודעים כעת את שמותיהם ואת גילם, כשם שלא ידענו בשעת העסקה לשחרור גלעד שליט את שמותיהם של כאלפים יהודים שנרצחו בידי רב-המחבלים סינואר ששחררנו מהכלא.

בלתי-מוסרי

וגם ההיבט המוסרי הוא בעל משקל כבד. כמה פעמים הצהירו ראשי המדינה אחרי פיגועים זוועתיים כי "ידנו הארוכה תשיג את המרצחים" וכי איש מהם "לא יינקה". ובכן, ידנו הארוכה השיגה אותם, הם נכלאו בכלא ונשפטו למאסרי עולם. ועכשיו הם משתחררים, לתרועת המוני אחיהם, התומכים ברצח יהודים כמותם. מה המסר? שדם יהודי הוא הפקר.

כשמתפרסמים שמות המרצחים העומדים להשתחרר, הולכת התקשורת לראיין את קרבתניהם, ומתאמצת לחלץ מהם אמירות נאצלות כביכול, שהם מוכנים להסכים לשחרור רוצחי יקיריהם למען שחרור החטופים. שוב ושוב זה מוצג כעניין רגשי, הקשור למשפחות נפגעי הטרור.

ולא היא. זה עניין הנוגע לכל יהודי באשר הוא. השאלה המהותית והיסודית היא איך ראוי להתייחס לרוצחי יהודים, לטובחי קשישים, נשים וטף. האמת היא שהיה צריך להוציאם להורג, אבל גם אם מפני סיבות כאלה ואחרות אין עושים כן, לא ייתכן שהם יחכו לחטיפה הבאה, כדי שישולחו לחופשי. זה בלתי-מוסרי בעליל וזילות של חיי יהודים.

העיות הוא גם בהתייחסות למרצחים כאל 'אסירים'. השימוש החוזר ונשנה במונח הזה הוא הולכת שולל. אין אלה אסירים, אלא מחבלים

הנבואה התובעת לצאת מהאדישות

בכ"ד בשבט התנבא זכריה על הגלות של בני ישראל, בעוד שאר האומות חיות בשלווה ובששונות: "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת: קְנֹאתִי לִירוּשָׁלַם וְלָצִיּוֹן קְנֹאתִי גְדֻלָּה, וְקִצְף גְּדֹל אֲנִי קִצְף עַל הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנָנִים, אֲשֶׁר אֲנִי קִצְפְּתִי מֵעַט, וְהִמָּה עֲזָרוּ לָרָעָה. לָכֵן כֹּה אָמַר ה', שְׁכַבְתִּי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים..."

על פי הכלל "נבואה שנצרכה לדורות נכתבה", ודאי שהנבואה נוגעת גם לימינו אלה. ואכן, הנבואה עוסקת בזעקה על הגלות: "ה' צְבָאוֹת, עַד מָתִי אֲתָה לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זְעַמְתָּה זֶה שְׁבָעִים שָׁנָה?".

שתי סיבות

הקצף על הגויים היושבים במנוחה בשעה שבני ישראל מתייסרים בגלות, הוא משתי סיבות: (א) עצם השאננות לנוכח ייסורי הגלות של בני

ישראל; (ב) הם מוסיפים להרע לישראל בגלות.

אמנם האפשרות להרע לישראל מעידה על פרצה בהתנהגותם של בני ישראל, ואולם הגויים אשמים בכך שבחרו, מפני טבעם הרע, להצר לבני ישראל ולממש את הגזירה שנגזרה עליהם. אך מה הטענה על השאננות של הגויים, וכי זו מצווה משבע מצוות בני נח שהם חייבים בה? ועוד, אם יצטערו, האם תתבטל הגלות?!

יכולים להקל

ובכן, בני נח נצטוו על איסור אכילת איבר מן החי, הכרוך בצער שנגרם לבעל-החיים. קל וחומר שעליהם להצטער על סבלם של בני אדם דוגמתם! ולשאלת התועלת – אילו היו מביעים הבנה לצערם של בני ישראל, לפחות לא היו מוסיפים על סבלם, ובעיקר היו תומכים ומסייעים לבני ישראל – דבר שאינו סותר את גזירת הגלות. אמנם הקב"ה גזר גלות, אך לשם כך די בעצם השהייה בארץ זרה. כך היה בגזירת ברית בין הבתרים, שנכללו בה גם השנים שבהן בני ישראל היו במצרים בלי שיעבוד, אלא מתוך

רווחה גשמית ורוחנית.

זו טענת הקב"ה כלפי האומות: אילו היו מרגישים ומשתתפים בצערם של בני ישראל, היו מקילים את סבלם ומסייעים להם, באופן של "וְהָיוּ מְלָכִים אִמְנִיָּה". ומדוע הגויים שאננים? מפני שיש יהודים השרויים בשאננות, ולא אכפת להם להיות בגלות.

לזעוק: עד מתי!

אמנם הכול מבקשים בתפילה "ותחזינה עינינו בשוכב לציון ברחמים", ו"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ואולם מייד אחר-כך שבים לשגרת היום. הייתכן שיהודי יושב בשלווה בשעה שבני ישראל הם במצב של "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"?! ואם היהודי שאנן, מה הפלא שהגויים שאננים?!

זה המסר מנבואת זכריה – להורות עד כמה מופרכת השאננות על הגלות אפילו אצל הגויים, ועל אחת כמה וכמה אצל בני ישראל. יש לבקש ולזעוק אל ה': עד מתי?! איננו יכולים לסבול עוד את הגלות!

(תורת מנחם תשד"מ, כרך ב, עמ' 982)

אמרת השבוע

אל תהי דן יחידי

הגאון רבי מנשה בן פורת, רבה של איליה, נכנס פעם אחת לבית דינו של רב אחד, ומצאו יושב לבדו בדין תורה ודן בעניינים שיש לדון בהם בבית דין של שלושה.

אמר לו רבי מנשה: "וכי אינך יודע את הוראת חז"ל 'אל תהי דן יחידי, שאין דן יחידי אלא אחד'?"

ענה לו הרב ביהירות: "נמצאים כאן אני, הגמרא וה'חושן משפט', ויחד אנחנו שלושה".

ראה רבי מנשה שלפניו שילוב של שחצנות וזלזול בהלכה ואמר: "שוב שכחת מאמר חז"ל: 'נְקִי הדעת בירושלים לא היו יושבים בדין, אלא אם כן יודעין מי יושב עימך'. הרי שצריכים לדעת את הגמרא וה'חושן משפט'..."

משפטי התורה

מן המעיין

המשפטים – ציווי אלוקים

"ואלה המשפטים" (שמות כא, א). "למה נסמכה פרשת דינין לפרשת מזבח, לומר לך שתשים סנהדרין אצל מקדש" (רש"י). אצל אומות העולם, החוקים החברתיים, שבין אדם לחברו – אין להם בסיס דתי, אלא ציבורי ואזרחי בלבד. אבל אצלנו גם המשפטים הם ציוויי אלוקים, ויש בהם מקדושת המצוות.

(אבני אזל)

כוח לחכמי הדורות

"ואלה – מוסיף על הראשונים" (רש"י). בכוחם של חכמי הדורות להוסיף סייגים וגזירות, שיהיו כתורה עצמה, שניתנה בסיני.

(רבי חנניה יוסף טוב-ליפא מסיגט)

חובת הענוה

"מה הראשונים מסיני, אף אלו מסיני" (רש"י). כשם שהקב"ה נתן את התורה על הר סיני, הנמוך בהרים, כדי להורות על ענוה, כך גם על הדיין להתנהג בענוה, בבחינת "אף אלו מסיני".

(רבי דוד מדינוב)

מפני הציווי

אף את המצוות הכלולות בסוג 'משפטים' – שהשכל האנושי מחייב את קיומן – עלינו לקיים אך ורק משום שניתנו מה' בסיני, ולא מחמת ההיגיון והשכל שבהם. זהו מה שרש"י מסיים: "ולמה נסמכה פרשת דינין לפרשת מזבח, לומר לך שתשים סנהדרין אצל המקדש". כלומר, יש

לבסס את הצדק והישר על קדושת התורה וציווי הבורא, ולא על השכל האנושי.

(לקוטי שיחות)

צדק לפני הכול

"אשר תשים לפניהם" (שמות כא, א). "לפניהם" – משפט צדק צריך להיות לפני הכול, לפני כל שיקול, לפני כל חשבון ומחשבה.

(רבי בונם מפרשיסחה)

יחיד יש רק אחד

"לפניהם" לשון רבים. רמז למה שאמרו חז"ל (אבות ד, ח): "אל תהי דן יחידי, שאין דן יחידי אלא אחד" – יחידו של עולם.

(שפתי כהן)

לא לזלזל בעבד

"כי תקנה עבד עברי" (שמות כא, ב). פרשת משפטים נפתחת בדיני עבד עברי. מדוע? כדי להזהיר את הדיין שלא יזלזל במשפט העבד, ולא ידחה את דינו ויקדים לטפל בדיני תורה ומשפטים אחרים, כי יחשוב אותם לחשובים יותר מדין תורה של איזה שפל רוח ונדחה.

(עיטורי תורה)

עובר אורח בעולם

מתי מסוגל האדם להיות עבד לו יתברך? רק אם יזכור תמיד שבעולם הזה אינו אלא עובר אורח בלבד – עברי.

(רבי אליעזר מוויז'ניץ)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ל"ד שבט	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרק י"ז	ה' אגל פרק ו'	פרק ט"א	פרק י"ב	ה' מלכים ומלחמותיהם פרק א'	פרק ד'	פרק ז'	פרק י"ב
פרק א' ליום	ה' תומאת אונל פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'	פרק ז'	פרק ח'	פרק ט'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד'
לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגורכם
או באתר: chabadisrael.co.il

היכן יתגלה

מָקוֹם הַהִתְגַּלּוּת. היכן יתגלה המשיח? יש מקורות שעל־פיהם התגלותו של המשיח תתרחש בארץ ישראל, ואילו במקורות אחרים נאמר שיתגלה תחילה בחוץ לארץ.

בספרו ההלכתי של הרמב"ם (הלכות מלכים ביד החזקה) אין הוא מזכיר דבר על מקום התגלותו של המשיח, ומזה עולה שמבחינה הלכתית אין זה תנאי מחייב. ואולם באיגרותיו (איגרת תימן פרק ד) הרמב"ם קובע כי ההתגלות תהיה בארץ ישראל: "ולעניין היאך יעמוד המשיח והיכן יעמוד - הרי הוא יעמוד בארץ ישראל דווקא ובה תחל התגלותו". גם בזוהר (חלק א קט"א; משיחא בארעא דגליל" [מלך המשיח

חלק ב זב) נאמרו דברים
יתגלה בארץ הגליל].

לעומת זה, במקומות אחרים נאמר שהמשיח יתגלה בחוץ לארץ דווקא, והיהודים יעלו עימו לארץ ישראל. כך מפורש בהושע (ב.ב): "וְנִקְבְּצוּ בְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׁמָּה לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלָה מִן הָאָרֶץ". פסוק זה נאמר על הגאולה העתידה, כדברי המפרשים (מצודת דוד, רד"ק ועוד): "ונקבצו - זה יהיה בימי המשיח. ראש אחד - זהו מלך המשיח".

אולי אפשר לומר שיש כאן כמה וכמה שלבים בהתגלותו של המשיח. תחילה הוא נמצא בחו"ל ושם מתחילה פעולתו. אחר־כך הוא בא בראש המוני יהודים לארץ ישראל, והעם מקבל אותו למלך, כדברי הרד"ק (הושע שם): "כי המשיח לא יהיה להם לראש עד שיהיו בירושלים". ומכאן ואילך מתחילה התגלותו הגדולה כמלך המשיח.

טעימה מהרמב"ם

הרב חיים הבר

רבנות עוברת בירושה?

"כָּל הַשָּׂרָרוֹת וְכָל הַמְּנוּיִן שֶׁבִישְׂרָאֵל – יִרְשָׁה לִבָּנוּ וּלְבֶן-בָּנוּ עַד עוֹלָם. וְהוּא שְׂיֵהִיָּה הַבֶּן מִמֶּלֶךְ מִקּוֹם אֲבוֹתָיו בַּחֲכֻמָּה וּבִירְאָה" (הלכות מלכים א, ז)

אלשיך למרא דאתרא, אך רבי שלמה אלקבץ מנע אותם מכך. הוא הורה שימתינו עד שבנו של הרב הקודם יגדל ויגיע לגיל מצוות, ואז ימנוהו במקום אביו. וכך היה.

כנגדם סברו רבים ש'כתר תורה' – רבנות, דיינות וכדומה – אינו עובר בירושה. הלוא התורה היא "מורשה קהילת יעקב", לכל ישראל, ואינה נחלת אדם פרטי. וכבר אמרו חכמים: "ממזר תלמידיתכם קודם לכוהן גדול עם הארץ".

אך סביר לומר שגם דעה זו מסכימה שהבן קודם, אם הוא שווה בגדולתו למועמד האחר (אנציקלופדיה תלמודית חלק יד, ערך חזקת שררה).

גדולי ישראל דנו בשאלה אם גם משרת רבנות אמורה לעבור בירושה, לצאצאיו של ה'מרא דאתרא'.

אם נביט על שושלת נשיאי הסנהדרין, נראה שהתקיימו שתי האפשרויות: כל הנשיאים, משמעון הצדיק ועד הילל הזקן, בתקופת ה'זווגות', לא היו בני הנשיא הקודם; אך לאחר מכן, מהילל הנשיא והלאה, אכן הועברה הנשיאות בירושה לאורך יותר מעשרה דורות.

להלכה כתבו מקצת הפוסקים שגם בעניין זה חל דין ירושה. יש להעדיף את הבן מכל מועמד אחר, גדול ככל שיהיה, ובלבד שהבן ראוי לשמש רב.

ומעשה שהיה בעיר צפת: בני הקהילה הסכימו למנות עליהם את רבי משה

לא צריך
להיות מליונר
כדי לבטח
בבריאות את
כל המשפחה

**גפן בסד בשיתוף פעולה עם כלל
הקהילות החרדיות, מעניקה לכם
קולקטיב ביטוח משכחתי רחב
בעלות נמוכה!**

המחיר הממוצע למשפחה

במקום 700 ~~250~~

*הורים פלוס 5 ילדים ומעלה

דמי ניהול בפנסיה לאנ"ש

חיסכון של 80% בדמי הניהול

ביטוח חיים למשכנתא

מעלות הביטוח בבנקים 50%

לבדיקת זכאות צרו קשר
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד
ביטוח ופיוסות למזכר המרד

basad.co.il

בריאות | פנסיה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

תשלום הוגו

חיים (עוסק מורשה)

054-3175116

kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים. רימונים ועוד

תשובה בלתי־צפויה

ואז תוכל להצטרף אלינו לנסיעה".

אף־על־פי שמעולם לא עשיתי כן, הרי מרוב תשוקתי להתסופף בצילו של הרבי בחג, נאלצתי לעשות כעצתי.

"סחורה או כסף?", שאל אותי הסוחר הראשון שפניתי אליו. מנהג יהודי המקום היה להציע לקבצנים שצבאו על פתחם שתי אפשרויות: כסף או סחורה, שאותה ייקחו לשוק וינסו את מזלם לעשות עסקים ולהרוויח ממון ולעלות על דרך המלך.

חשבתי לתומי שמוטב לבקש סחורה. קיבלתי מהסוחר חתיכת פח. בחנות הבאה קיבלתי כפתור יפה. בשלישית חוט תפירה ארוך. מהר מאוד הבנתי שסכום הכסף הדרוש לי מתרחק והולך ממני.

"כסף או סחורה?", נשאלתי גם בחנות הרביעית. הפעם כבר לא יכולתי להשיב. זרם דמעות חמות פרץ מעיניי. בעל החנות נבהל ושאל מה אירע. סיפרתי לו את כל התלאות שעברתי. האיש היה יהודי בעל לב חם. הוא ניגש לקופה וספר שישים גרייצר טבין ותקילין. "קח וסע לשלום", אמר לי ברוחב לב.

"לאחר שקיבלתי את התרומה הגדולה מאותו יהודי", המשיך רבי צבי־הירש בסיפורו, "קיבלתי עליי שאם יום אחד יופיע לפניי עני שזקוק לסכום כסף ויהיה ביכולתי לעזור לו, אעניק לו את מלוא הסכום, ולעולם לא אשלח אותו לקבץ פרוטה לפרוטה.

"ובאשר לשאלתך", פנה רבי צבי־הירש אל היהודי הנכבד, "ממי למדתי את הדרך הזאת – למדתי אותה ממך... אתה היית מארגן הנסיעה לבעלז, ואתה הוא שדרשת ממני לספק לך את מלוא הסכום. נראה שאינך זוכר אותי, אבל אני זוכר היטב את פניך".

היהודי נבהל ופניו הסמיקו מבושה. הוא נזכר בכל אשר אירע, וביקש מרבי צבי־הירש סליחה ומחילה על הביזיונות שגרם לו.

(על־פי 'סיפורים נפלאים')

כשהייתי אברך צעיר, שימשתי לפרנסתי מלמד של ילדים צעירים, אך פרנסה רבה לא צמחה לי מכך והעוני שרר בביתי. שנה אחת התעורר בי חשק גדול לנסוע לחג השבועות לבעלז, ולעשות את החג בצילו של ה'שר שלום'. כיצד אעשה זאת כשהפרוטה אינה מצויה בכיסי? יצאתי אפוא לדרך ברגל בתקווה שאצליח לעשות את הדרך הארוכה.

אלא שההליכה הממושכת גבתה ממני מחיר כבד. כשהגעתי לעיר לבוב, התנפחו רגליי וסבלתי מכאבים נוראים. נכנסתי לבית הכנסת ושקעתי בלימוד, שהביא לי מנוחה קלה מתלאות הדרך. ופתאום שמעתי קול המולה מבחוץ. התברר לי

שקט מוחלט השתרר בחדר. מבטים תמהים הוחלפו בין הנוכחים. איש מהם לא העז לחשוף את המחשבה שהטרידה את כולם, חוץ מאחד מיקירי העיר, שלא הצליח לבלום את סקרנותו. "למדנו רבנו, מניין למד לנהוג כך, לתת לעני אחד בבית אחת סכום גדול כזה? הלא יוכל להוסיף ולקבץ את החסר בביתיהם של עוד נדבנים?".

זה קרה במונקטש שבהונגריה. הבשורה כי רבי צבי־הירש פרידמן, מייסד חסידות ליסקה, בא לשבות בעיירה, שימחה מאוד את החסידים.

ביום חמישי בא הרבי לעיר, והמון רב ביקש להיכנס אליו. זה אחר זה נכנסו רבנים ובעלי עסקים, מבוגרים וצעירים, הניחו על השולחן פתקים ובהם שמות בני המשפחה וכסף 'פדין' כנהוג, וקיבלו את עצותיו וברכותיו.

אחד הבאים היה חייט מקומי. "רבי, יש לי בת שבאה בקשרי השידוכים עם בחור ירא שמיים לפני שנתיים. מועד החתונה נדחה שוב ושוב בגלל מחסור במומן

לנדוניה. אם לא אצליח לגייס את מלוא הסכום בקרוב, השידוך עלול להתבטל חלילה".

"לכמה כסף אתה זקוק?", שאל רבי צבי־הירש.

"מאה רייניש", השיב החייט.

הרבי קם מכיסאו, נטל את

המעטפות שנערמו עד כה על שולחנו והחל למיין את הכסף ולספור אותו. "הנה לך מאה רייניש, ולך להכין את חתונת בתך בלב שמוח", אמר הרבי והגיש לאיש את הכסף.

כמה מנכבדי העיר תהו למראה המעשה, ואחד מהם העז ושאל את הרבי מנין לו שראוי לנהוג כך.

רבי צבי־הירש הרים את עיניו והביט בדובר. חיוך קל עלה על פניו. "אתה שואל מי לימד אותי? אספר לך סיפור". והרבי התחיל לספר:

מצבת זיכרון לנרצחי השואה בכפר ליסקה (אולסליסקה), בצפון מזרח הונגריה

"הפעם כבר לא יכולתי להשיב. זרם דמעות חמות פרץ מעיניי. בעל החנות נבהל ושאל מה אירע. סיפרתי לו את כל התלאות שעברתי"

שזו שיירת עגלות, שנשאה קבוצת חסידים גדולה ממונקטש אל העיר בעלז.

ביקשתי להצטרף לחבורת החסידים, אך מארגן הנסיעה השיב לי שהנסיעה תעלה שישים גרייצר. "אין לי פרוטה אחת", התחננתי אליו. הראיתי לו את רגליי הנפוחות וסיפרתי על היותי עני מרוד. לצערי, כל תחנוניי היו לשווא.

"שמע לעצתי", אמר לי המארגן. "נותרו עוד שעתים עד שנמשיך בנסיעה. צא אל בתי העיר ואסוף נדבות עד שיתקבץ בידך הסכום הדרוש,

השנה יותר מתמיד

ממשיכים בדרכן של המיילדות מצילים תינוקות ומביאים חיים לעולם.

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

3042 *

נס"ד

ניסית הכל, ולא קיבלת משכנתא?
יש דרך אחת **שעובדת!**

עם 41 ניסיון בבנק דיסקונט יוסף מנחם ישיג עבורך
הלואה בתנאים מותאמים לך - ישירות מהבנק.

לשיחת ייעוץ ובדיקה מקיפה - חייגו עכשיו:
074-780-2868
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

יוסף מנחם משכנתאות
דובר "בנקאית" שוטפת

רגעים של חורף
בנועם...

אין כמו להתפנק עם מרק מפנק
וחם ביום חורפי. התקדמו לנועם 2
ותיהנו משפע של מים חמים וקרים,
בטכנולוגיית שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות:
077-2304757

אליקים נעם

רציתי לשאול
עם הרב שמחה ליפסקר
מנהל בית חב"ד בנשר

החסידות דוגלת בעבודת ה' שנעשית עם הגוף ולא בדיכוי. אם כן, מה עניינה של עבודת ה' אתכפיא'?

כנגד התפיסה שרווחה קודם גילוי החסידות, שראתה בגוף הגשמי ובצרכיו ניגוד לקדושה ולהתעלות הרוחנית, הציגה החסידות גישה שונה. בעבר, מי שרצו להיות עובדי ה' היו מענים את גופם, מסגפים אותו, נמנעים מאכילת דברים חיוניים, והדבר פגע בבריאותם ובאריכות ימיהם.

החסידות אימצה את דברי הרמב"ם (תחילת פרק ד מהלכות דעות): "הואיל והיות הגוף בריא ושלם מדרכי ה' הוא... צריך אדם להרחיק עצמו מדברים המאבדין את הגוף, ולהנהיג עצמו בדברים המברים המחלימים". היינו שגוף בריא הוא דבר נחוץ לעבודת ה', ולכן אין לשבור את הגוף ואין לסגפו.

ואולם גם אם אין לשבור את הגוף, עדיין יש לזכור ולמנוע ממנו להתגשם ולשקוע בחומריות. כאן נכנסת לתמונה עבודת ה' אתכפיא', היינו שהאדם כופה את הגוף שלא ללכת אחר תאוותיו.

השילוב בין מתן הצרכים החיוניים לגוף לבין הימנעות משקיעה בתאוות גשמיות וחומריות, מאפשר לעבוד את ה' מתוך בריאות ושמחה, עם גוף בריא ושלם, מעודן ומזוכך.

הלכה למעשה
הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

פיצוי על מכשיר שנשבר

שאלה: אישה שאלה מערבב משכנתה, והמכשיר נפל אצלה ונשבר. האם היא חייבת לקנות לה מכשיר חדש?

תשובה: בגמרא ובפוסקים מבואר כיצד חייב השואל לשלם את הנזק למשאל. ובלשון הרמב"ם: "השואל כלי מחברו ונשבר... אומדין כמה היה שווה שלם וכמה הוא שווה עתה... ומשלם הפחת".

הרי שהחוב הוא לשלם תמורת הנזק הישיר שנעשה באחריותו, ותו לא. ומכיוון שבמקרה שלנו הנזק נגרם למכשיר משומש, חובת הפיצוי היא - עלות מכשיר משומש.

כשהנזק הוא לחפץ משומש שאין לו

מחלקת המודעות (בלוד) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: שניאור ומנחם בפעילות פרסום עשרת הדברות בשכונה הלא-מכרת, שכונת שהם, ולפתע...

צ'יקו מאים

קרה, צ'יקו? הם עשו לך משהו? חקר מישוה.
"מה פתאום!", נעלב צ'יקו. "אתה חושב שאני צריך עזרה נגדם? הגזמת! סתם רציתי שיבינו מי פה האחראי בשכונה, זה הכל!".

כן. הבנו יפה מאוד מי כאן המנהיג, ולא היתה לנו שום פגנה להתעמת אתו. "זוננו!", הודעת קצרות לחברי ופניתי לאחור. ואז שמעתי מאחורי קול צלול ונעים. "רגע! אל תלכו!".

הסתובבתי בחזרה וראיתי ילד אחד מן החבורה מישיר מבטו אל צ'יקו. "רק שתדע לך, צ'יקו, שאתה לא בסדר!", אמר אותו ילד באמץ. "הם באו לארגן פה ארוע בשבילנו, ואתה ככה זורק אותם מהשכונה... זה לא יפה! תביא, תביא פליר אחד!", פנה אלי הילד האמיץ. הבטתי בו בפליאה, האם אינו חושש מצ'יקו המגדל?

אבל צ'יקו לא עשה לו כלום! רק חקק אותו בלעג: "לא יפה, לא יפה". הנער הלא-מכר נטל בשקט את הדף מיד, ותחב אותו בחזרה מתחת למגב הלבמבורגיני. הוא פנה אלינו ואמר: "אל תשימו לב. אני אבוא לארוע הזה. גם צ'יקו יבוא בסוף, אל תבהלו ממנו", הוסיף והביט בצ'יקו בחצי חיוך. "הוא לא כזה מפחיד כמו שהוא נראה",

אמר וזכה בתגובה למבט זועם כל-כך, שלקחנו את הרגלים והסתלקנו מן המקום בזריזות, לפני שתתלקח שם מריבה של ממש. המבט של צ'יקו לא בשור טובות כלל וכלל לילד האמיץ ההוא...

את הדרך חזרה עשינו בשתיקה. הרגשה מערבת של עלבון וזעם. רק כשנפגדנו בסוף זה מזה צחקנו על עצמנו. מה פתאום אנחנו מתרגשים כל-כך מנער מסכן, שלא יודע איך להפגין את כוחו אלא בשיטות שקאלה. שוב התפעלנו מהילד האמיץ - כה קראנו לו, כי לא ידענו את שמו - והחלטנו שלא נותר. החלטתנו היתה נחושה, להגיע לשם שוב בלילה ולהציף את השכונה בפלירים!

המשך יבוא

"אפשר לדעת מה אתם עושים בשכונה שלנו?!", צץ מולנו נער מגדל, גבה קומה ומבט עזבני. הייתי אז בדייק ליד רכב יקרתי במיוחד. איזה ג'יפ שטח פסוף, למבורגיני שמו. כבר שמתי את הפליר על השמשה. הנער תלש בגסות את הפליר והביט בו במבט אטום. "חבל לכם על הזמן!", קמט את הדף והשליכו על הכביש. "אף אחד לא יבוא. אין לכם גם זכות לבוא ולהתערב לנו כאן בתיים!".

הוא עמד מולנו, כמו עוצר אותנו מלהמשיך. הבטנו בו בתדהמה ובכאב. מה עשינו לו? נסייתי לדבר על לבו. "סליחה! אנחנו לא באנו להפריע לאף אחד! מי שיצא לבוא, יבוא. לא כופים על אף אחד". התכופפתי והרמתי את הדף המקמט.

הנה", אמרתי והצבעתי על ה'למבורגיני' המהדר. "אולי בעל הרכב הזה היה רוצה לשמץ את עשרת הדברות. למה שלא ידע על הארוע?". אבל התגובה שקבלתי היתה מפחידה. הנער הגבוה קרב את פרצופו לפני וסגן מבין שניו: "אם אתה דוקא רוצה לדעת, האוטו הזה הוא של אבא שלי! כה שאם אני לא מסכים, אין לך שום זכות לגנוע בו. הבנת? עכשו ס'תלקו מכאן וזהו".

לא מהרנו לקים את צויו. אחרי הכל היינו כמה ילדים, והוא היה אחד. אלא שהוא גחך פתאום. "אז אתם גבורים גדולים. אה? נו, נו. בשביל זה יש חברים..." הוא תקע שתי אצבעות בפיו ושיריקה עזה הדהדה באויר. בטרם תפסנו עד כמה הסתפקנו, כבר היינו מקפים בקבוצת נערים קולנית. "מה

דבר התורה שלי

לעזר לחמור

בין המצוות הרבות הפתובות בפרשת משפטים מופיע הצווי: "כי תראה חמור שנאף רבץ תחת משאו, וחדלת מעזב לו? עזב תעזב עמו".

אתה הולך ברחוב ורואה חמור של יהודי שני, שהמשא הכבד שעליו גרם לו לרבץ על הארץ בלי יכולת לקום. התורה מצוה עליך שלא להמנע מלעזר לאותו יהודי, אפילו אם הוא שונא שלך, אלא חובתך לסייע לו בפריקת המשא ובטעינתו מחדש על החמור.

הפעל-שם-טוב פרש את הפסוק הזה במשמעות רוחנית:

'חמור' הכנה ל'חמר', לגוף שלך. "כי תראה חמור" - כאשר תתבונן היטב בגוף הגשמי, תגלה שהוא "שנאף" - הוא שונא את הנשמה האלוהית ומתנגד לקדושה. והוא גם "רבץ תחת משאו" - ה'משא' של המצוות 'מכביד' עליי.

אתה עלול לחשב שהדרך להתמודד עם זה היא עלייך "וחדלת מעזב לו" - להפסיק לעזור לגוף, ואולי גם להלחם בו על-ידי תעניות וסגופים. מורה לך התורה שלא לנהג כן, אלא "עזב תעזב עמו" - עליך לעזור לגוף ולא לשבר אותו.

קדם הפעל-שם-טוב חשבו יהודים שהדרך להתגבר על יצר הרע היא על-ידי שבירת הגוף. לענות אותו על-ידי תעניות ולגרם לו צער על-ידי סגופים.

החסידות גלתה שאפשר לעזור לגוף לעבד את הבורא, וזה עדיף ממאבק בו. כה גם עבודת התשובה נעשית מתוך שמחה.

עבודת הבורא בדרך זו היא הכנה לגאולה העתידה, שבה תתגלה לעין כל המעלה של הגוף הגשמי ושל העולם הגשמי. התגלות החסידות מצניקה לנו כוח לעבד את הבורא מתוך שמחה ובריאות, כפי שנאמר: "עבדו את ה' בשמחה".

(על-פי לקוטי שיחות, כרך ב, עמ' 530)

מה רבו מעשיך ה'

זהירות, עקרב!

עקרב! איזה בעל-חיים מפחיד, עם שמונה הרגלים, הזבחות הקדמיות ובעקרו - הזנב הארסי. ברור... אף אחד לא רוצה לפגוש עקרב עצבני בבית או בגנה.

תפתעו, אבל רק מעוט מהעקרבים מסכנים לבני-אדם. ליתר דיוק, מתוך אלפים סוגים של עקרבים - רק לעשרים וחמשה יש ארס שעלול לפגוע באדם.

העקרבים הם שורדים מפלאים. הם יכולים לחיות כמעט חצי שנה בלי מזון בכלל, ולהחזיק מעמד בתנאי מזג אוויר קשים ביותר - משלושים מעלות מינוס ועד חם של חמשים מעלות. הם מחזיקים מעמד טוב מאתנו בחשיפה לקרינה רדיואקטיבית מסכנת.

לעקרבים עינים רבות - זוג עינים קדמיות ועוד כמה זוגות עינים בצדדים. אבל הראיה שלהם חלשה. כדי לגנוט הם נעזרים בחישה מיוחדת שיש להם ברגלים.

העקרבות הן אמהות מסורות. הן נושאות את הצאצאים שלהן על גבן במשך כשבועיים לאחר לדתם, עד שהשריון שלהם מתקשה. רק עשרה אחוזים מהעקרבים הצעירים מגיעים לבגרות. ארץ חציו של עקרב הוא שנים אחדות, אבל יש סוג עקרבים אחד שחי אפילו עשרים וחמש שנה.

הארס של העקרב מרעב מהרבה חמרים ורעלים. העקרב יכול להחליט אם להפיש וכמה ארס להחזיר בהפשה. הוא תופס את טרפו בצבתותיו, ולפי גדלו מחליט כיצד להכניע אותו. על-פי רב יעדיף העקרב לשמור את הארס ולהשתמש בו רק באין ברירה.

בישראל יש כמה עקרבים מסכנים, ובהם העקצן הצהב - הנחשב לארסי ביותר מביניהם. יש עקרבים שמהווים סכנה רק למי שאלרגי לארס שלהם.

מאת: דניאל גורדון
מקציר: בליף בגדד הגדול יוצא לרחובות העיר עם יועצו האסטרולוג, מחפש לאיש פשוט. בנאם לשוק הם מנסים לברר מיהו החנוני העני ביותר ומיהו האדם הנאמן וירא השמים ביותר. התשובה שהם מקבלים: אברהם הירקן

אם אדם הכה את חברו ופצע אותו, מחובתו לפצות אותו ולשלם לו על הנזק, הצער וכנלי שגורם לו. אבל אם לא נגע בו, אלא רק הבהיל אותו בלילה חשוף? על כך אמרו חכמינו: "המבעית את חברו, חייב בדיני שמים".

הלכה בשבוע

מעלית בקודש

ציבורי. שיתפתי אותו בתסכול שלי מביקוריי בכותל המערבי.

פסימיות. לאחר שכנועים הסכים לבוא איתי לביקור בכותל. התחלתי לגלגל את הרעיון של בניית מדריגות נעות לכותל, ונעניתי שאין לזה שום היתכנות. לא ויתרתי. נפגשתי עם גורמים בעירייה, עם שרים, ועם כל אדם שיכולה להיות לו השפעה.

החלטה. לבסוף הבנתי שהפתרון המעשי היחיד הוא בניית שתי מעליות, שבכל אחת יוכלו לעלות או לרדת שלושים אנשים בבת אחת. בהחלטת ממשלה שהתקבלה לפני שמונה שנים נקבע כי יש צורך ב"הקמת מעלית ומעברים תת־קרקעיים להנגשת הרובע היהודי לרחבת הכותל המערבי". עדיין היו קשיים ועיכובים, אבל בעת האחרונה אנו חוזים ב"ה בתהליך הבנייה.

בשורה. בכל ביקור בכותל יש לי הנאה גדולה לעבור באזור שבו החלו העבודות לבניית המעלית, ולראות עוד שלב בהתקדמות. עליפי הצפי, בתוך כשלוש שנים המעליות ייחנכו לרווחת עם ישראל. אני מתפלל בכל יום שהעבודה תסתיים מהר ככל האפשר, שיהודים יזכו להגיע לכותל המערבי בקלות רבה. זו השמחה הגדולה ביותר בעבורי.

"הנאה גדולה לראות את ההתקדמות"

תאונת מעלית גרמה לו פציעה אנושה. הוא מת פעמיים וחזר לחיים. ביקור בכותל המערבי גרם לו להוביל תכנית גרנדיוזית, שמתחילה להתממש

"התחלתי לגלגל את הרעיון ונאמר לי שאין לזה שום היתכנות". קליין

שפעמיים כבר הייתי שם, למעלה, בעולם האמת. מתי פעמיים, והרופאים הצליחו שוב ושוב להחזיר אותי לחיים. לאחר מכן אמרו לי שאילו הייתי נכנס למצב דומה פעם שלישית, לא היו נאבקים עליי שוב. אמרתי להם בחיך: טוב, לא אמות פעם שלישית... רק אחרי־כן נודע לי שכבר הכריזו על מותי ואפילו קבעו מועד להלוויה.

חיים. רב בית הכנסת שלי, הרב חיים אליעזר פרידמן, קיבל החלטה להוסיף לי את השם חיים, סגולה לרפואה מהירה. באותו רגע שבו נוסף לי השם יצאתי מסכנת החיים. זה היה מופת מרגש, שבו הרגשנו את יד האלוקים המכוונת אותנו בכל צעד ושעל. שלוש שנים ביליתי בחמישה מרכזים רפואיים.

מדריגות. לפני קצת יותר מעשרים וחמש שנים ביקרתי בכותל. ירדתי מהעיר העתיקה והרגשתי כמה קשה לאדם כמוני לרדת 143 מדריגות. כל מדריגה ומדריגה נהפכה לאתגר מבחינתי.

חלום. באותו זמן הייתי בשיא עבודתי כיצור פאזל. ססטי פעמים רבות לקוריאא הדרומית. בסופי שבוע נהגתי לטוס להונג־קונג, ששם הייתה לי אפשרות להתפלל בבית כנסת ולסעוד סעודות שבת עם אוכל כשר למהדרין. הכרתי שם יהודי מיוחד, מהנדס ראשי של מדריגות נעות שנבנו בשטח

תעודת זהות. ר' ברוך קליין, יליד הונגריה, בן 76. נולד במשפחה חרדית, והמשפחה עלתה לארץ – כשהוא בן שנה. תחילה התגוררו בטירת יהודה, ולאחר מכן עברו לפתח־תקווה. כשבגר היגר לניו־יורק, והחל לעבוד כחשמלאי ובהמשך כיצור פאזל. מתגורר כיום בשכונת פלטבוש, ומבקר הרבה בארץ.

פציעה. בשנת תשנ"ד (1994) עסקתי בבניית בניין בן שלוש קומות לעסק שלי, בשכונת בוריר־פארק בניו־יורק. בבניין הותקנה מעלית מרווחת, והתחלנו להשתמש בה בטרם התקבל האישור הסופי להפעלתה. יום אחד, בעודי עולה במעלית עם סחורה חדשה, המעלית צנחה למטה. התברר שהפועלים לא הידקו די הצורך את הברגים שמחזיקים את ארגז המעלית. נפצעתי אנושות.

ניסים. איבדתי את ההכרה מייד. גופי היה מרוסק לגמרי. כל הבניין שמע את ה'בוש'. בהשגחה פרטית מופלאה עברו בדיוק באותו זמן אנשי 'הצלה' באזור, ובתוך שתי דקות פתחו את המעלית וחילצו אותי. הגם הנוסף היה, שבדיוק באותם ימים הושק סוג של בגד חדשני, שהולבש עליי ובעזרתו הצלחתי להתמודד עם אובדן הדם הרב.

תחיית המתים. מצבי היה קשה כל־כך

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

מחסני השוק מחסני השוק

הרשת הטובה בישראל למצויי מהדרין

מבצעים בכל מוצר מהדרין